

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău (jud. A. Miron)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO”
Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Lîsîi împotriva
Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenienți
accesorii Eleonora Lîsîi, Viorel Midoni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare
și a cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată reconvențională depusă
de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni împotriva lui
Leonid Lîsîi cu privire la constatarea nulității actului juridic și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2012, Leonid Lîsîi, prin intermediul avocatului Angela Popil, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „ASITO” SA solicitând încasarea
despăgubirii de asigurare în mărime de 517398,18 lei și a cheltuielilor de judecată în
mărime de 6000 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că reclamantul la 02 septembrie 2011 a achitat
prima de asigurare în sumă de 849 lei, echivalentul sumei de 52,50 euro pentru
preluarea de către pârât a riscurilor acoperite prin asigurarea standard a casei și
conținutului ei. În schimbul primei de asigurare plătite, pârâtul a eliberat polița de
asigurare standard nr.363630123 din 02 septembrie 2011. Conform poliței de asigurare
eliberate, pârâtul a asigurat contra eventualelor daune cauzate casa ce aparține
reclamantului cu drept de proprietate, amplasată în comuna Trușeni, lotul nr.66, ÎP
„Sănătatea-1”, conținutul acesteia, precum și răspunderea reclamantului față de terțe
persoane pentru prejudiciul cauzat lor.

Menționează că, suma asigurată pentru polița de asigurare nr.363630123 din 02
septembrie 2011 constituie 55000 euro, care include: 50000 euro pentru asigurarea
casei și 5000 euro pentru prejudiciul cauzat de către reclamant terțelor persoane.

Susține că, la 05 noiembrie 2011, în jurul orei 12:00 a izbucnit un incendiu pe
acoperișul casei de vacanță, amplasată pe lotul 66 din ÎP „Sanătatea-1”, comuna

Trușeni, asigurată conform poliței de asigurare menționate. Incendiul a fost lichidat la ora 16:12 în aceeași zi. Despre producerea evenimentului asigurat, a fost anunțat pârâtul, solicitându-i constatarea întinderii prejudiciului cauzat prin incendiu și plata despăgubirii de asigurare corespunzătoare.

Prin scrisoarea nr.02-4/3-37 din 20 ianuarie 2012, pârâtul a informat că prejudiciul cauzat prin deteriorarea casei de vacanță din com. Trușeni ÎP „Sănătatea -1”, lot. 66 în rezultatul incendiului din 05 noiembrie 2011, nu urmează a fi acoperit de către asigurător. Drept temei al refuzului în plata despăgubirii de asigurare, pârâtul a invocat prevederile părții 4 din Condițiile de asigurare a bunurilor persoanelor fizice, conform cărora pârâtul nu plătește despăgubiri pentru deteriorările provocate de curățire sau reparare, restaurare sau renovare.

La 30 martie 2012, reclamantul, nefiind de acord cu decizia pârâtului, în condițiile Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, s-a adresat cu o petiție Comisiei Naționale a Pieței Financiare care prin scrisoarea nr.04-1659 din 10 mai 2012 informează că refuzul pârâtului la plata despăgubirii de asigurare este neîntemeiat, solicitându-i pârâtului de a-și revizui decizia.

Prin scrisoarea nr.01-3/13-844 din 24 mai 2012 pârâtul informează repetat reclamantul despre refuzul la plata despăgubirii de asigurare, solicitările reclamantului fiind considerate neîntemeiate.

La 27 iunie 2012, reclamantul își exprimă dezacordul cu refuzul și argumentele pârâtului indicate în scrisoarea nr.01-3/13-844 din 24 mai 2012 și a solicitat eliberarea unei copii a dosarului de daune întocmit în rezultatul incendiului din 05 noiembrie 2011, precum și o copie a Condițiilor de asigurare a bunurilor persoanelor fizice la care face referire în scrisoarea nr.02-4/3- 37 din 20 ianuarie 2012. Prin scrisoarea nr.04-2/3-284 din 02 iulie 2012, pârâtul informează reclamantul că dosarul de daune nr. 37 a fost anulat, deoarece a fost emis refuz la plata despăgubirii de asigurare. În partea ce ține de prezentarea copiei a Condițiilor de asigurare solicitate, pârâtul în scrisoarea sa nu face careva referințe.

Prin încheierea protocolară din 30 ianuarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Viorel Midoni a fost atras în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea protocolară din 27 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Eleonora Lîsîi a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu.

La 20 noiembrie 2015, CIA Asito ” SA a depus cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva lui Leonid Lîsîi solicitând constatarea nulității poliței de asigurare standard (certificat) nr. 363630123 din 02 septembrie 2011 emisă pe numele lui Leonid Lîsîi și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a invocat că la 02 septembrie 2011 CIA „ASITO” SA în calitate de asigurător, a eliberat lui Leonid Lîsîi polița de asigurare standard (certificat) nr.363630123. Prin scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.04-1659 din 10 mai 2012, a fost informat că în cazul emiterii poliței de asigurare standard (certificat) nr.363630123 din 02 septembrie 2011, au fost încălcate prevederile legislației materiale pertinente.

Prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus examinarea cererii reconvenționale într-o procedură cu acțiunea inițială.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Lîsîi și s-a încasat de la CIA „ASITO” SA în beneficiul lui Leonid Lîsîi despăgubirea de asigurare în sumă de 517398, 18 lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 2000 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei, cheltuielile pentru efectuarea raportului de constatare în sumă de 2000 lei, iar în total suma de 525398, 18 lei; s-a încasat de la CIA „ASITO” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 13521, 94 lei; s-a respins cererea reconvențională depusă de CIA „ASITO” SA împotriva lui Leonid Lîsîi cu privire la constatarea nulității poliței de asigurare, încasarea cheltuielilor de judecată.

La 18 ianuarie 2017, CIA „ASITO” SA a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău. Concomitent, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat la stat la depunerea cererii de apel.

La 25 aprilie 2017, în cadrul ședinței instanței de apel CIA „ASITO” SA, prin intermediul avocatului Alexandru Savva, a depus apel motivat.

Prin încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de CIA „ASITO” SA privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel; nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către CIA „ASITO” SA împotriva hotărârii din 21 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 10141, 50 lei până la data de 23 mai 2017. Concomitent, ședința de judecată a fost stabilită pentru 23 mai 2017 ora 12:00.

La 22 mai 2017, CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu, a declarat recurs împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată; a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual; nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei; nu a fost aplicată legea care trebuia a fi aplicată.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 25 aprilie 2017, iar CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu, a declarat recurs la 22 mai 2017.

Materialele cauzei atestă că încheierea contestată a fost adoptată la 25 aprilie 2017, însă date despre comunicarea acesteia recurentului, la materialele cauzei lipsesc. Cu toate că reprezentantul apelantului a fost prezent în cadrul ședinței de judecată, în procesul-verbal al ședinței de judecată lipsesc anumite mențiuni privind eliberarea încheierii apelantului.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 22 mai 2017 de către CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu, împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de CIA „ASITO” SA pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

În conformitate cu art. 442 Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de CIA „ASITO” SA privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel; nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către CIA „ASITO” SA împotriva hotărârii din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 10141, 50 lei până la data de 23 mai 2017. Concomitent, ședința de judecată a fost stabilită pentru 23 mai 2017 ora 12:00 (Vol.II, f.d.15-18).

În speță, Colegiul reține că CIA „ASITO” SA, declarând recurs împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a conformat prevederilor legale enunțate, nu a indicat esența și temeiurile recursului, argumentele referitor la ilegalitatea încheierii contestate.

În recursul declarat de CIA „ASITO” SA s-a invocat doar că încheierea contestată este neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual; nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei; nu a fost aplicată legea care trebuia a fi aplicată.

Colegiul reține că din recursul declarat, nu se profilează anumite argumente care să ateste netemeinicia încheierii contestate, recurentul invocând doar temeuri generale ce ar putea duce la casarea încheierii contestate în caz de constatare a acestora, însă nu a specificat în raport cu cauza încălcările care ar fi fost admise de către instanța de apel la adoptarea încheierii contestate.

Or, recurentul invocând încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept material și procesual, nu a menționat concret normele de drept încălcate. La fel, nu a relevat care ar fi circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei neconstatate și neelucidate pe deplin de către instanța de apel și ce lege urma a fi aplicată și nu a fost aplicată.

În atare circumstanțe, Colegiul reiterează că recurentul invocând admiterea unor încălcări de către instanța de apel la adoptarea încheierii contestate, urma a le preciza, ceea ce la caz nu s-a efectuat.

Mai mult ca atât, Colegiul relevă că în recursul declarat nu se identifică anumite ipoteze referitor la prezentarea ulterioară a unor motive, temeiuri în sensul art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă.

Colegiul precizează că până la data examinării recursului, motivele dezacordului cu încheierea contestată și temeiurile casării acesteia, nu au fost indicate.

Tot aici, este de menționat că recurentul a dispus de un termen mai mult ca rezonabil pentru a lua cunoștință de încheierea instanței de apel și a depune recursul cu indicarea esenței și temeiurilor acestuia, argumentul netemeinicii actului judecătoresc contestat.

Instanța de recurs remarcă că, în lipsa indicării esenței și temeiurilor recursului de către recurent, este în imposibilitate de a se expune asupra temeinicii actului judecătoresc contestat și conformarea prevederilor legale de către instanța de apel la adoptarea acestuia prin prisma recursului declarat.

Or, recurentul fiind parte interesată în soluționarea prezentei cauze, fiind conștient că a depus recursul nemotivat, urma a se conforma rigorilor legii și a depune recursul motivat împotriva încheierii contestate, cu indicarea motivelor de fapt și de drept ce, în opinia sa, confirmă netemeinicia actului judecătoresc contestat.

Astfel, recursul CIA „ASITO” SA este unul nemotivat, formal și fără specificarea anumitor încălcări admise de instanța de apel la adoptarea încheierii din 25 aprilie 2017.

În atare circumstanțe, în lipsa respectării condițiilor prevăzute la art. 437 alin.(1) lit.f) Cod de procedură civilă, la depunerea recursului, se impune respingerea unui asemenea recurs. Or, recurentul depunând la 22 mai 2017 recursul fără a specifica încălcările care ar fi fost admise de instanța de apel, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unui recurs cu indicarea motivelor, esența și temeiurilor acestuia, condiție ce nu se atestă la caz.

Totodată, instanța de recurs menționează că obligația recurentului în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, este de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Or, neconformarea recurentului rigorilor legii în exercitarea dreptului privind accesul la justiție, nu constituie decât o eludare a acestuia și nu poate constitui o limitare incompatibilă cu garanțiile art. 6 din CEDO. Respectiv, nu se consideră îngrădirea accesului liber la justiție, prin prisma art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului, în situația în care solicitantul nu se conformează legislației în vigoare în realizarea drepturilor sale procedurale.

În această ordine de idei, neprezentarea de către recurent a recursului cu esența și temeiurile acestuia, argumentul privind ilegalitatea actului de dispoziție contestat, indică direct la nerespectarea drepturilor sale procedurale, în măsura stabilită de normele de drept procedural.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de CIA „ASITO” SA împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni.

Se menține încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Lîsîi împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Eleonora Lîsîi, Viorel Midoni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni împotriva lui Leonid Lîsîi cu privire la constatarea nulității actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală